

מו:

טרף בקלפי פרק רביעי יומא

עין מצופה נר מצוה

מח א ב ג מ"י פ"ב מה' תמ"ח הל' ו'

רבינו חננאל

מה תחילתו אפי"ן שהוא תמיד של חול דוחה טומאה דכתיב ביה במערערו ואפילו בטומאה כן טפס דוחה טומאה ואינו [דוחה] שבת כחולתו, מה תחילתו תמיד של ערב שבת, אם נאנסו ולא הקריבוהו אינו קרב בשבת על תמיד של שבת, כך טפס אינו דוחה שבת, לרב חסדא נמי הא דרבי רבתי בכתירו לא קשיא שופו מחילתו לית ליה, שבת דהותרה בציבור נאנסו ובימי השבת שני ככשים טפס נמי דוחה שבת, טומאה דדחתה היא כצבור לראשיתא בפרק י"א שון לרב שני דדחתיה היא, תחילתו דעיקר כפרה היא דחי, סופו דלאו עיקר כפרה לא דחי, מאתלי שנתכרד כי לא בא זה פסוקי אש תמיד תיקר על המזבח לא תכה אלא לאש מחתה ומנורה, וחסר המזבח אש נולקת על המזבח למחתה או להוליק המנורה, אביי גבי חייב אפי"ן דאחתה ארעא וכבאי, אש המזבח קריין ביה, וכתיב לא זככה, רבא אמר כיון אחתה נעתיק מאש המזבח ופטור, ואקשיין ולא הא דאמר רב חסן המוריד גחלת מעל המזבח וכיבי חייב, כמאן אביי, כלומר הלכתא ברב חסן, וקשיא לן אביי רבא הלכתא ברבא וקשיא לנחמה אבולבא, ופרקיין חסן לגבי רב נחמן ופילו רבא פורה שחיב, יין דשלא לישום מצנה זוריה, אש המזבח קרינא יה ותיב, כי קאמינא פטור היכא נתקפה פגועה למחתה או למנורה דכיון נתקפה למנורה ימחתה או למנורה דכיון נתקפה למצוה, לאו שבת היא, ובמנורה ימחתה לא אשכחן יה קרא לא תכה, איכא דאמר היכא דאחית יחלת לארעא וכיבי רבוי כל פטור, כי פליגי המכה גחלת למזבח, בבי אמר חייב, אש מזבח י"א, רבא אמר פטור, יין נתקפה למחתה או להוליק המנורה ימחה יתורה אש מזבח ונעשית אש מחתה ומנורה, דהרין עלך טרף בקלפי

שבת היינו אפילו סופו הקטרות ולרב חסדא תחילתו דוחה טומאה היינו דווקא שמיטה וזריקה וליכא למימר דלכרה נמי ממיד דשנת תחילתו דוחה שבת שמיטה וזריקה סופו הקטרות אינו דוחה דהאמר בפרק אלו דברים (פסחים דף סח:) זא ורעה כמה מבינה מנזה בשעמה שהרי הקטר חלבים וזמירים כשרים כל הילה ואין ממתיך להם עד שתתך ועוד מאי קאמר רבה שבת תחילתו לאו בר מידחי שבת הוא סופו נמי לא דחי ואי סופו אין דחי דקאמר אפילו בתמיד דשבת מאי קאמר ללאו בר מידחי שבת הוא על כן נראה לר"י פירוש שני שפירש"י תחילתו וסופו הכל על הקטר חלבי קאי וקאמר רב חסדא הקטר חלבי שלא ימותרו דוחין טומאה סופו איברים שניתומו אינן דוחין הטומאה לעשות להם מערכה בפני עצמן ולהקטר בטומאה אלא מקטיעין בטומאה על המערכה גדולה דכיון דעמאיש הן אינן דוחין הטומאה ללא תשיב בתמיד דיומיה ודוחה את השבת כדגמרינן (שבת כ.) מכלל משפוטא דעושיין להם מערכה בפני עצמן כיון דכשרים הן ורעה כ"ל תחילתו דוחה את השבת איברים דתמיד דיומיה סופו איברים שניתומו אינן דוחין שבת לעשות מערכה בפני עצמן אפילו אם הן פטולין עושיין להם מערכה בפני עצמן ואפילו בשבת והיינו פלוגתא דרב הונא בין לרבה בין לרב חסדא ורבה דאמר סופו אינו דוחה שבת לית ליה פירכא (ירושלמי דלמך בכל יום תנן אלא כנירס ליה לרב משבת ומה שכתב רש"י הראשון עיקר נראה כי הוקשה לו על פירוש שני דקאמר

טומאה (ב) דפסולו. מה תחילתו נר מידחי טומאה הוא אם אש אין הן טעור לזרוק דמו: שבת דפסולו. דתמיד דערב שבת לאו בר מידחא שבת שהרי בין הערבים נשמט ודם נפסק נשקיעת החמה: דמויה היא בציבור. נקושית הותרה וכל כמה דאפשר מהדרינן אטהורין: המכבה אש חספה ומנורה. לאחר שחמה גחלים למחתה או למנורה כינן: חייב. משום לא חכנה א: אינתיק למנוסה. לשום (ב) למחתה ומו לא קרינן ביה אש המונח א: דכתיב נראשו של מונח. לאחר שניתקה ממערכתה:

טומאה דתחילתו בר מידחא טומאה הוא סופו נמי דחי שבת דתחילתו לאו בר מידחא שבת הוא סופו נמי לא דחי לרב חסדא לא קשיא סופו תחילתו (תחילתו) לית ליה שבת דהותרה היא בציבור סופו נמי דחי טומאה דדחיה (ב) היא בציבור תחלתו דעיקר כפרה דחי סופו דלאו עיקר כפרה לא דחי איתמר המכבה אש מחתה ומנורה אביי אמר חייב רבא אמר פטור דכבייה בראשו של מונח דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי דאחתה ארעא וכבייה אביי אמר חייב אש המונח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה אלא היא דאמר (ב) רב נחמן אמר רבה בר אבוה המוריד גחלת מעל גבי המזבח וכיבי חייב כמאן אביי אפילו תימא כרבה התם לא אינתיק למצוה הכא אינתיקה למצוה איכא דאמרי דאחתה ארעא וכבייה דכולי עלמא לא פליגי דפטור כי פליגי דכבייה בראשו של מונח אביי אמר חייב אש המונח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה גחלת מעל גבי המזבח וכיבי חייב כמאן אביי אפילו תימא כרבה התם לא אינתיק למצוה הכא אינתיקה למצוה איכא דאמרי דאחתה ארעא וכבייה דכולי עלמא לא פליגי דפטור כי פליגי דכבייה בראשו של מונח אביי אמר חייב אש המונח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה גחלת מעל גבי המזבח וכיבי חייב כמאן אביי אפילו תימא כרבה התם לא אינתיק למצוה:

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי